

Nr 443.

Av herr **Osberg m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 153, angående distriktsveterinärväsendet.

På grund av Kungl. Maj:ts proposition nr 153 får riksdagen innevarande år behandla förslaget om distriktsveterinärernas övergång i stats-tjänst, deras tillsättande, avlöning och pensionering jämte fastställande av praktiktaxa samt landets indelning i veterinärdistrikt m. m.

Det synes oss lämpligt att i detta sammanhang framföra till riksdagens prövning förslag om att tillämpa samma eller liknande grunder för allmänheten att utgöra avgifterna till veterinärerna som nu är stadgat (i vissa fall) för provinsialläkaren vid åtnjutande av sitt arvode.

För många år sedan beslutade riksdagen om en blygsam ekonomisk lättnad i sjukvårdshänseende åt de mindre bemedlade, som ha sina hem belägna öfver en mil från läkarens bostad. Under tiden sedan här nämnda beslut fattades har riksdagen bättrat på villkoren för de behövande, så att för närvarande utgår hjälp från det allmänna med 60 procent för läkarens arvode och skjutsersättning för den del som tillkommer för väglängd utöfver första milen från läkarens bostad. Berättigade till sådan lindring äro de, vars fasta egendom ej överstiger i taxeringsvärde 10,000 kronor och när inkomsten ej är taxerad till högre belopp än 2,000 kronor.

Utjämningsförfarandet när det gäller de mindre bemedlades sjukvårdskostnader i provinsialläkaredistriktet har omfattats med allmän förståelse. Hur noggrant bostadsorten än bestämmes för en läkare, så bliver det ju ändå en mångfald människor, som få erlägga flera gånger högre sjukvårdavgifter än de, som lyckats få läkarebostaden i sin närhet.

Under nu rådande svåra ekonomiska förhållanden är det givet dubbel hjälp, jämfört med utjämnningen under de normala och bättre tiderna. Man strävar ju för närvarande på många områden att åstadkomma utjämnning, inte minst i skatte- och utgiftshänseende. När läkare och veterinär skall anlitas är ju detta helt naturligt förknippat med utgifter. De, som hava fördelen av att bo i närheten, slippa lindrigare undan beträffande utgifterna, men ju längre bort från läkare och veterinär vederbörande bo stiga utgifterna i förhållande till väglängden. Det är ju inte alls ovanligt t. o. m. i södra och mellersta delarna av landet, att avstånden uppgå till tre mil och därutöver.

När nu utjämningsförfarandet mötts med allmän förståelse och uppskattats högt av dem, som äro berättigade till denna hjälp inom provinsialläkaredistriktet, ligger det nära till hands att gå in för samma metod när det gäller kostnaden för veterinärvård åt djuren. Under nu rå-

dande lågkonjunktur är det många som på grund av svag ekonomi måste avstå ifrån att rådfråga veterinär, när sjukdom inträffat inom djurbesättningen, och detta måste ju vara till stor skada för jordbrukets ekonomi.

Med kännedom om de förmåner, som komma de i ekonomiskt hänseende sämst lottade tillgodo på grund av avlägsen bostadsbelägenhet från läkarstationen, torde man kunna påräkna förståelse för ett liknande system, när det gäller kostnaden för djurens sjukvård inom veterinär-distrikten.

På grund av det anförda hemställa vi,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte utreda frågan om att mindre bemedlade djurägare i veterinär-distrikten, som bo på ett avstånd som överstiger en mil från veterinärstationen, måtte komma i åtnjutande av lindring för veterinärens arvode och skjutstersättning i ungefärlig överensstämmelse med reglerna för lindring av de mindre bemedlades sjukvårdskostnader i provinsialläkardistriktet samt till riksdagen förlägga förslag i här angivet syfte.

Stockholm den 8 mars 1933.

Oscar Osberg.

Albert Johansson.

A. Danielsson.

Gustaf Olsson

i Ramsta.

I motionens syfte instämma:

Gunnar Persson.

Ernst Aronson.

Axel Hansson,

Rubbestad.

N. E. Nilsson.